

ระเบียบมหาเถรสมาคม

ว่าด้วยการจัดงานวัด

พ.ศ. ๒๕๓๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ ตรี แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๕ มหาเถรสมาคมวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบมหาเถรสมาคมนี้ เรียกว่า "ระเบียบมหาเถรสมาคมว่าด้วยการจัดงานวัด พ.ศ. ๒๕๓๗"

ข้อ ๒ ระเบียบมหาเถรสมาคมนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในแถลงการณ์คณะสงฆ์ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ตั้งแต่วันใช้ระเบียบมหาเถรสมาคมนี้ ให้ยกเลิกระเบียบมหาเถรสมาคมว่าด้วยการจัดงานวัด พ.ศ. ๒๕๑๐

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

(๑) "เจ้าคณะ" หมายถึง ผู้ปกครองคณะสงฆ์ตามลำดับชั้นในเขตซึ่งวัดที่จะจัดงานนั้นตั้งอยู่

(๒) "เจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมือง" สำหรับในกรุงเทพมหานครให้หมายถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการเขต และผู้กำกับการสถานีตำรวจ ในจังหวัดอื่นให้หมายถึงผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอและผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดหรือรองผู้บังคับการทำหน้าที่หัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอ

ข้อ ๕ งานวัดตามระเบียบนี้ มี ๓ ประเภท คือ

(๑) งานเทศกาล ได้แก่ งานนมัสการปูชนียวัตถุ ปูชนียสถาน หรืองานประเพณีที่มีการออกร้านและมหรสพซึ่งเป็นงานประจำปี

(๒) งานมหรสพ ได้แก่ งานฉลอง หรืองานกุศลที่มีการออกร้านและมหรสพ ซึ่งจัดขึ้นเป็นการครั้งคราว

(๓) งานชุมนุม ได้แก่ งานที่วัดจัดขึ้นเองหรือมีผู้ขอจัดขึ้นภายในวัด

ข้อ ๖ การจัดงานวัดทุกประเภท จะต้องให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยไม่ขัดต่อพระธรรมวินัย ศีลธรรม กฎหมาย และระเบียบหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

ข้อ ๗ การจัดงานวัดทุกประเภท ห้ามมิให้มี

(๑) การแสดงใด ๆ อันเป็นการลบหลู่ดูหมิ่นพระพุทธ พระธรรมหรือพระสงฆ์

(๒) การพนัน และการหารายได้โดยวิธีเสี่ยงโชคเลียนแบบการพนัน

(๓) การเดินรำ รำวง และการแสดงภาพนิ่งหรือภาพยนตร์ลามกอนาจาร

(๔) การแสดงระบำหรือการแสดงอย่างอื่น ที่เป็นการยั่วยุคมารมณ

(๕) การแข่งขันมวย การทรมานสัตว์ เช่น กัดปลา ชนไก่ ชนโค เป็นต้น

(๖) การจำหน่ายสุราเมรัย และการเลี้ยงสุราเมรัย

(๗) การประกวดสาวงามและการแสดงการแต่งกายที่ขัดต่อศีลธรรมและ

วัฒนธรรม

หมวด ๒

งานเทศกาล

ข้อ ๘ ในการจัดงานเทศกาลของวัด ให้มีกรรมการจัดงานคณะหนึ่งอย่างน้อย ๗ คน มีหน้าที่วาง โครงการ และดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบมหาเถรสมาคมนี้

ข้อ ๙ คณะกรรมการจัดงานเทศกาลของวัดดังกล่าวในข้อ ๘ ประกอบด้วย

(๑) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ เจ้าอาวาสวัดนั้นเป็นประธานกรรมการและเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมืองหรือผู้แทน และถ้า

(ก) งานมีกำหนดตั้งแต่ ๓ วันขึ้นไป ให้เจ้าคณะตำบลหรือผู้แทนเป็นที่ปรึกษา

(ข) งานมีกำหนดตั้งแต่ ๕ วันขึ้นไป ให้เจ้าคณะอำเภอหรือผู้แทนเป็นที่ปรึกษา

(ค) งานมีกำหนดตั้งแต่ ๗ วันขึ้นไป ให้เจ้าคณะจังหวัดหรือผู้แทนเป็นที่ปรึกษา และอธิบดีกรมการศาสนา หรือผู้แทนเข้าร่วมด้วย

(๒) กรรมการโดยการแต่งตั้ง ได้แก่ พระภิกษุในวัดนั้น อุบาสก อุบาสิกา ผู้บำรุงวัดนั้น หรือบรรพชิตหรือคฤหัสถ์อื่น ที่เจ้าอาวาสวัดนั้นแต่งตั้ง

ได้ (๓) ถ้าเป็นการสมควรเจ้าอาวาสจะเชิญบุคคลอื่น เป็นกรรมการอีกคณะหนึ่งก็

ข้อ ๑๐ ในโครงการจัดงานเทศกาลดังกล่าวในข้อ ๘ ให้ระบุ

- (๑) รายนามกรรมการจัดงาน
- (๒) วัตถุประสงค์ของการจัดงาน
- (๓) กำหนดวันเวลาที่จัดงาน
- (๔) ประเภทหรศพที่วัดจะจัดให้มาแสดงในงาน
- (๕) ประเภทการแสดงที่วัดจะนำออกแสดงในงาน
- (๖) ประเภทการประกวดแข่งขันที่วัดจะจัดขึ้นในงาน
- (๗) ประเภทผลประโยชน์ที่วัดจะได้จากการจัดงาน
- (๘) รายการอื่นที่สมควรจะรายงานให้ทราบ

ข้อ ๑๑ ให้เจ้าอาวาสเสนอโครงการจัดงานเทศกาล ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาดังนี้

- (ก) งานมีกำหนดตั้งแต่ ๓ วันขึ้นไป ให้ขออนุญาตต่อเจ้าคณะอำเภอ
- (ข) งานมีกำหนดตั้งแต่ ๕ วันขึ้นไป ให้ขออนุญาตต่อเจ้าคณะจังหวัด
- (ค) งานมีกำหนดตั้งแต่ ๗ วันขึ้นไป ให้ขออนุญาตต่อเจ้าคณะภาค

ทั้งนี้ นอกจากการขออนุญาตตามระเบียบแบบแผนของฝ่ายบ้านเมืองแล้วต้องได้รับ อนุญาตจากเจ้าคณะดังกล่าวข้างต้น จึงจัดให้มีงานได้

ข้อ ๑๒ ห้ามมิให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ ในงานเทศกาลของวัด คือ

- (๑) กุ้ย้มเงินผู้อื่นมาลงทุน อันจะทำให้วัดเกิดข้อผูกพันชดใช้หนี้สิน
- (๒) ให้เอกชนผูกขาดการจัดงานเทศกาลทั้งหมดหรือส่วนใดส่วนหนึ่ง

ข้อ ๑๓ ผลประโยชน์จากงานเทศกาลของวัดใด ให้เป็นศาสนสมบัติของวัดนั้น การดูแลรักษาและการจัดผลประโยชน์จากงานเทศกาลของวัดให้ปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดใน ฎกระทรวง ตามความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติม ๒๕๓๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๔ เมื่อเสร็จงานเทศกาลแล้ว ให้คณะกรรมการทำรายงานผล พร้อมด้วยบัญชี แสดงประเภทรายได้รายจ่าย เสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับ จนถึงเจ้าคณะผู้อนุญาตให้จัดงาน เทศกาลนั้นภายใน ๖๐ วัน

หมวด ๓

งานมหกรรม

ข้อ ๑๕ ในการจัดงานมหกรรม ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้บำรุงวัด หรือบำรุงกิจการใด ๆ ของวัดให้จัดได้ไม่เกิน ๗ วัน ถ้ากำหนดงานตั้งแต่ ๕ วัน ขึ้นไปให้เจ้าอาวาสวัดนั้น แต่งตั้งกรรมการจัดงานขึ้นคณะหนึ่ง ตามความในข้อ ๘ และให้ทำโครงการจัดงานตามความในข้อ ๑๐ เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับ เฉพาะงานมีกำหนดตั้งแต่ ๕ วัน ขึ้นไปให้ขออนุญาตต่อเจ้าคณะจังหวัด ถ้ามีกำหนดตั้งแต่ ๗ วันขึ้นไปให้ขออนุญาตต่อเจ้าคณะภาค เมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าคณะดังกล่าวแล้ว จึงจัดให้มีงานได้

ในการดำเนินงานมหกรรมดังกล่าวในวรรคแรกให้นำความในข้อ ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ เมื่อเสร็จงานมหกรรมตามความในข้อ ๑๕ แล้วให้รายงานผลการจัดงานต่อผู้บังคับบัญชาโดยอนุโลมตามความในข้อ ๑๔

หมวด ๔

งานชุมนุม

ข้อ ๑๗ ผู้ใดจะจัดงานชุมนุมในวัด ซึ่งมีโรงงานเทศบาล หรืองานมหกรรม ให้ผู้นั้นขออนุญาตต่อเจ้าอาวาส เมื่อเจ้าอาวาสอนุญาตแล้วจึงจัดได้ เว้นแต่กรณีที่วัดจัดขึ้นเอง

ข้อ ๑๘ งานชุมนุมซึ่งจัดขึ้นในบริเวณวัดได้ ต้องเป็นงานเกี่ยวกับการบำเพ็ญกุศลทางพระพุทธศาสนา การส่งเสริมวัฒนธรรมอันดีงานขอประชาชน การส่งเสริมการศึกษา การส่งเสริมศีลธรรม การส่งเสริมกิจการทางราชการ และการบำเพ็ญศาสนกิจของบรรพชิตและคฤหัสถ์

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าอาวาสให้จัดงานชุมนุมในวัด จะต้องรับผิดชอบต่อวัดในกรณีที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่วัด

หมวด ๕

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๒๐ เจ้าอาวาสรูปใด ผ่าฝืนระเบียบมหาเถรสมาคมนี้ ให้ถือว่าละเมิดจริยาพระสังฆาธิการและต้องได้รับโทษฐานละเมิดจริยาพระสังฆาธิการตามความในหมวด ๔ แห่ง กฎมหาเถรสมาคม ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ.๒๕๑๕) ว่าด้วยการแต่งตั้งถอดถอนพระสังฆาธิการ

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๗

สมเด็จพระญาณสังวร

(สมเด็จพระญาณสังวร)

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก
ประธานกรรมการมหาเถรสมาคม

หมายเหตุ.-

เหตุผลในการประกาศใช้ระเบียบมหาเถรสมาคม ว่าด้วยการจัดงานวัด พ.ศ. ๒๕๓๗
เนื่องจากได้มีการยกเลิกมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้อำนาจมหา
เถรสมาคมตรากฎมหาเถรสมาคม ออกข้อบังคับ วางระเบียบ ออกคำสั่ง ออกประกาศมหาเถร
สมาคม และมีบทบัญญัติกำหนดอำนาจหน้าที่ของมหาเถรสมาคมดังกล่าวใหม่ ตามมาตรา ๑๕
ตรี แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงจำเป็นต้องออกระเบียบมหาเถร
สมาคมนี้